

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel, 25 centiem.

TONGEREN, DEN 5 APRIL.

De Hollandsche bisschoppen en de studie-beurzen.

Het is niet alleen in België, maar ook in de naburige landen, dat de wet op de studie-beurzen protestatiën doet ontstaan, en hoofdzakelijk in Nederland.

Wij vinden in de dagbladen twee protestatiën van hollandsche bisschoppen, gesommeerd door den gouverneur van Brabant, om de titels af te staan, die hun recht geven op het bestieren der beurzen.

Het antwoord dat de gouverneur van Brabant gekregen heeft, is waardig, krachtig, opzichtsens de beurzen zelve, het is te gelijkertijd eene les opzichtsens den vorm en de welvoegelijkheid.

Ziehier de twee brieven der bisschoppen van Utrecht en Haarlem:

Aan Mijneer den Gouverneur der provincie Brabant, in België:

« Hertogenbosch, 22 februari 1866.

« Mijneer de Gouverneur.

« Ik heb de eer gehad den brief te ontvangen van den 1 dezer, door welchen het u behaagd heeft, mij, in mijne hoedanigheid van begiftiger van studie-beurzen, tot verwtiging, drie besluiten toe te sturen van 19 december laatsleden, tegengetekend door den minister van justitie in België, betrekkelijk deze beurzen.

« Ik zou vermoenen aan mijne plichten te kort te doen, indien ik aarzelde, den droeven indruk te doen kennen, dien deze mededeeling op mij gemaakt heeft, alsook mijne verwondering nopens het doelwit, in hetwelk gij goet gevonden hebt mij deze te doen. Gij hoort voorreker niet, Mijneer de gouverneur, dat een bisschop tot de uitvoering medehelpe van maatregelen, waarvan ieder onpartijdig; man de onrechtvaardigheid erkent heeft, en waarvan de aan de godsdienst vijandige geest alleen de sleutel kan geven.

« Rechten vernietigen de verscheidene eeuwen wêrstaan hebben aan de veranderingen der tijden; die geëerbiedigd zijn geweest door de omwenteling die alles omverre wierp; schenden hetgene door de beschafde landen altijd aanzien werd als het heiligste dat er bestaat: den wil der stervenden; het wilkeurige in de plaats stellen van hunne laatste schikkingen; van hunne bestemming fondsen afkeeren die de godvruchtigheid onzer voorouders hadden achtergelaten om de levieten van het heiligdom te vormen... dit zijn schroomlijkheden, die alle eerlijk hart moeten verontwaardigen.

« Zoudt gij mij bekwaam achten dergelijke aanspraken te ondersteunen, zoo verre mijne plichten te verraden, den kreet van mijn geweten uit te dooven? En indien gij u dit doel niet hebt voorgesteld, waarom mij bedroeven door de officiele zending van schriften, die maar al te wel bewijzen dat het mijsterie van boosheid volbracht wordt?

« Overigens, M. de Gouverneur, geeft mij deze stap van uwen kant de gelegenheid, openlijk mijne gevoelens te verklaren nopens hetgene slechts in mijne oogen eene echte rooverij is. Verre van er te willen aan medehelpe, of mij te bepalen bij eene onwerkzame taak, protesteer ik, in mijne hoedanigheid van begiftiger, op de stelligste wijze tegen alle verandering in de handelwijze, het gebruik en de toewijzing der studie-beurzen, en tegen al wat de schikkingen en inzichten der stichters zou kunnen krenken; met verbot aan allen op wien ik rechtsgebied heb, daaraan, op welkdanige wijze, deel te nemen.

« Ik ben gelukkig deze protestatie te mogen ondersteunen door de wetgevendende akten van mijn land, van welk het gouvernement, in zijne groote billijkheid, zich verheffende boven de driften en den partijgeest, gestadig eerbied bewijst aan de onveranderlijke principen van rechtvaardigheid en natuurlijk recht. Door zijne dekretten van 1818 en 1829 is de wil der stichters van studie-beurzen de onschendbaarste der wetten verklaard; en die dekretten, zoo het mij verwonderen dat gij dit niet kent, omdat zij in België uitgegeven zijn en dat uwe rechtbanken, zelfs uwe hooge boren van justitie, de volkomenste grondwettelijkheid ervan hebben bewezen.

« Gewaardig Mijneer de Gouverneur, de verzekering te ontvangen van mijne zeer onderscheiden hoogachting.

« De aartsbisschop van Utrecht, apostolischen bestuurder van het bisdom van Hertogenbosch, begiftiger der fondatiën van studie-beurzen.

« (Geteekend): J. ZWYSEN. »

Mgr de bisschop van Haarlem is de krachtigste protestatie van zijnen eerbiedwaardigen metropolitaan bijgetreden.

Ziehier zijnen brief:

Aan M. den Gouverneur van Brabant in België
Haarlem, 10 maart 1866.

« Mijneer de Gouverneur,

« De bekendmaking des besluiten uws gouvernementes nopens de studie-beurzen, welke gij mij den 4 februari laatsleden gedaan hebt, verwondert mij grootelijks. Gij verstaat zeker niet mij hier door te onderwerpen aan de gouvernementele maatregelen van een land, aan hetwelk ik gansch en geheel vreemd ben, en waarvan de besluiten mij laags eenen anderen weg hadden moeten toekomen, indien zij eenigen invloed op mijne voornemens konden hebben.

« Maar het kort makende, aangaande dit gebrek van welvoegelijkheid, haast ik mij, Mijneer de Gouverneur, u te onderlichten, dat ik gansch en geheel mijne aankleving geve aan de protestatie tegen gemelde besluiten en tegen alle verandering in het bestuur, het gebruik en de vergeving der beurzen protestatie welke den 22 februari laatsleden u heeft doen toekomen de Metropolitana mijner provincie. Mgr de aartsbisschop van Utrecht, mij gedroegende aan de beweegredenen op welke L. H. dezelve gestaafd heeft en die ik de eer heb op de stelligste wijze te herhalen.

« Aanvaard, enz.

« De bisschop van Haarlem, vergeter van studie-beurzen.

« G. P. WILMER.

Belangrijke tijdingen.

De post brengt ons eene droevige tijding uit Mexico aan; zij toont ons op nieuw hoedanig men moet verstaan, dat Mexico teenaamal bevredigd is:

« Het belgische gezantschap, samengesteld uit generaal Foury, luitenant baron d'Huart, ordonnancie-officier van Z. K. H. de graaf van Vlaanderen, luitenant Marchal, aide-de-camp van generaal Foury, en MM. d'Alcantara en de Dorlodot, waren uit Mexico vertrokken om naar Vera-Cruz terug te keeren. MM. de Dorlodot en d'Alcantara waren vooraf te paard vertrokken.

« Generaal Foury en de beide officieren, aan zijne zending gehecht, waren in postrijtuig en de majoor Altwis, van het belgisch korps, welke een verlof had bekomen om naar Europa terug te keeren, vergezeld hen in rijtuig.

« Op ongeveer 20 mijlen afstand van Mexico te Rio-Frio, werd het rijtuig door eene hende van ongeveer 25 personen aangerand, welke hunne geweeren op hetzelfde lusten.

« De luitenant baron d'Huart werd door eenen kogel in het hoofd, op den slag gedood.

« Generaal Foury en zijne medegezellen sprongen onmiddelijk uit het rijtuig met den sabel in de vuist en dreven de baanstroopers op de vlucht, in weerwil er twee van onze landgenooten lichtelijk gewetst werden.

« De keizer begaf zich onmiddelijk naar de plaats waar de aanranding had plaats gehad en deed de gekwetsten naar Mexico terugvoeren, alwaar zij het voorwerp der grootste zorgen zijn.

« En dat gebeurt op 20 mijlen, op eenen onbeduidenden afstand van de hoofdstad des lands! Dit feit alleen zegt ons, dat de oppositie tegen het keizerlijk gouvernement op verre na niet gestild is, en zij integeneel van iedere gelegenheid gebruik maakt om het keizerrijk in het hart te treffen.

Sterfgevallen.

M. Simens, rechter bij het tribunaal van Tongeren, is dezen morgen, na eene lange ziekte overleden.

« Men schrijft ons uit St Truiden dat verleden maand M den abt Keesen kapelaan te Schurhov, schielijk, ten gevolge eener geraaktheid in zijne kamer overleden is. Daags te voren had deze waardige priester nog met zijnen gewonen ijver alle plichten van zijn geestelijk ministerie volbracht.

« Den 31 maart is te St. Walburgis (Luik), in den ouderdom van 73 jaren overleden M. Jos. Charlier, gepensionneerd kapitein, gedekoreerd met het ijzeren kruis, ridder der Leopolds-orde, gedekoreerd met de medaille van Sint-Helena en oere-voorzitter der maatschappij van de gedekoreerden van het Ijzeren-Kruis, van Verviers. Men herinnert zich hoe die oude strijder, meer gekend onder den naam van het Houten Beem, in de omwenteling van 1830 eene zekere befaamdheid verwierf. Sedert lang was hij van eene

ziekte aangedaan die hem wreede pijnen deed lijden, doch welke hij verdroeg met den moed die hem onderscheidde en de onderwerping van eenen waren kristen. Hij laat in de grootste ellende eene weduwe achter, die, gelijk men verzekert, van zijn pensioen niet zal kunnen deelachtig worden.

Een akerigaard.

Men leest in den Druit:

« M. Gutzwiller, politie-kommissaris der wijk Piepos, werd eergisteren verwtigd, dat men Jan Baptist L., oud 65 jaren, die in de Avenue du Bel Air, 45, te Saint-Mande, alleen en op de geringste wijze leefde, sedert verscheidene dagen niet meer gezien had.

« Die magistraat begaf zich met eenen geshreer naar de aangeduide plaats en deed de deur zijner kamer openen, welke langs binnen gesloten was.

« In een bed, samengesteld uit een ouden stroozak, stukken laken en dekens, vond men L. levenloos uitgestrekt; hij was aan de gevolgen van eene geraaktheid bezweken.

« Er blijkt uit de inlichtingen, welke er ingezameld werden, dat die grijsaard slechts van brood en stukjes kaas leefde. Zijne ellendige huusraad en de stukken kléren, welke zijne garderob uitmaakten, zouden eenen bedelaar beschamend hebben gemaakt.

« Men vond eerst slechts fr. 2-40 in geld; doch bij het onderzoeken der papieren vond de kommissaris in eene oude kofmole, onder eenen hoop voddens, 353 tiels in aktaën en obligatiën van ijzeren wegnen en andere waarden aan drager; dezelve bedroegen een kapitaal van 480,000 fr.

« Deze waarden zijn aan den vrederechter van het 12^e arrondissement overhandigd, welke de zegels op de woning van den overledene heeft gelegd.

Door koninklijk besluit van 31 maart, wordt de jacht der snuppen in de bosschen tot 14 dezer verlegd.

« Men heeft te Borloo, bij St Truiden, in den hof van M. Gevers, eene merkwaardige vinding gedaan, bestaande in eene groote hoeveelheid zilveren munstukken van alle grootte. Deze munstukken zijn alle van de 16e eeuw. Zij zijn het meest van Ferdinand en Elisabeth, van Karel V en van Philippe, koning van Spanje. Er zijn er ook van H. Stephanus van Hongariën, van de Prinsbisschoppen van Luik, van Georgius van Oostenrijk, van Gérard van Groubeek en van Robert van Bergh, van Guil, van Juliers, Kromme, van Leuwarden, van Straalburg, enz.

« Het is bij dwaling dat gezegd geworden is, dat Z. E. de kardinaal-aartsbisschop in persoon voor de rechtbank verschijnen zal, om zijne weigering van aflevering der archieven der door hem bestuurde beurzen-stichtingen te bilijken. Er is integeneel, door de bisschoppen besloten, niet in persoon te verschijnen, en de verdediging aan advokaten over te laten.

« OFFICIEEL BERICHT. — Men schrijft uit Antwerpen: De uitersting van runderpest die plaats had gehad te Contich, in den stal van de landbouwer Schoeters, is geheel en gansch gedempt sedert 30 maart.

21 hoornbeesten zijn er afgemaakt. Men werkt krachtig aan de verzouwing der stallen.

« De runderpest heeft zich ook vertoond te Berchem. Den 27 dezer is er eene koe gestorven bij eenen landbouwer der gemeente. De veerartsen van het gouvernement, gelast met het dier te openen, hebben kwetsingen gevonden aan den typhus eigen, maar de verkankerde toestand der verduwings-zutungen heeft niet toegelaten dat de veerartsen zich onvoorwaardelijk verklaarden.

« De stal van den landbouwer, die nog 7 andere beesten bevatte, is in quarantaine geplaatst en dagelijks bezocht door deskundigen.

« Daar, den 30, reeds twee koeijen de kenmerkende teekens der ziekte toonden, heeft de hoogere overheid zich verplacht gevonden de afmaking van het vee dier hoof te gebieden om de voortlooping te beleten.

« Men schrijft uit Maasticht, 31 maart: Eergisteren is de tweede meeting ter zake van het plaatselijk belastingstelsel alhier gehouden. Er waren ditmaal ongeveer 300 personen tegenwoordig, waaronder een 30tal officieren, een 50tal onder-officieren, vele jongelieden, handwerklieden enz. Van de 1200 kiezers, die onze stad telt, waren er niet meer dan 50 opgekomen.

« Men schrijft uit Roermond, 31 maart: De kerkdiefstallen schijnen aan de orde van den dag te zijn. Thans meldt men dat in de aan-

grenzende gemeenten Moresnet, Sippenaken en Gemmenick, benevens in het Limbursche dorp Wahlwiller, insgelijks dieven in de kerken zijn ingebroken en een aantal voorwerpen van waarde geroofd hebben.

« De eerste zwaluwen, deze gelukkige voorlopers van de lente, zijn in de omstreken van Brussel gezien.

« Een huwelijks-hat, welk door een prachtig noemaal was voorafgegaan, had in den loop der laatste week plaats in een burgers huiseener gemeente nabij Parijs.

« De getrouwde was een jong en schoon meisje van negentien jaren, komende uit een der beste pensionaten van Parijs, en de echtgenoot een jongeling van eene zeer eezame familie aan de gemeente toebehoorende.

« Om elf uren 's avonds, op den oogeblik dat de dans in vollen trein was, naderde eene der uitgenoodigde tot den getrouwen, en na hem in stilte eenige woorden toegeproken te hebben, trok hij hem naar den dansaal.

« Dit gebeurde zonder dat het iemand opmerkte.

« Maar, twee uren verliepen zonder dat de man terug kwam, en er begonnen zware geruchten in den vriendkring op te staan. De gezichten, die tot dan toe een slijng voorkomen hadden, verduisterden zich eensklaps, en de dans werd gestaakt.

« Men vernam dat de politie de man had aangevat, en hem in eene koets naar de prefectuur gevoerd.

« Men oordeelde over de verbaasheid welke er ontstond.

« Men wilde vooral de afschuwelijke waarheid aan de jonge vrouw verbergen, maar er liep weinigen tijd om, of zij was van hetgeen er geschied was onderricht. Eene zenuw-krisis was er het gevolg van, en heden vreesst men grootelijks dat bare gezonde reiden haar door eene uiterste droefheid zal worden ontnomen.

« Men zegt dat de jongeling welke aangehouden is wegst met vervalsching in openbaar schrift beticht is.

« Men leest in een prijsisch blad: Men schrijft ons Weenen, dat een korps oostenrijksche vrijwilligers, hetwelk te Laybach gevormd wordt, in de tweede helft van april naar Mexico zal vertrekken. Dit korps zal zich te Triest inschepen.

« DE EERSTE AMERIKAANSCH KARDINAAL. — Men vermoent dat de paus den kardinaalshoed aan den aartsbisschop Spaulding, Kathoek primaat te Baltimore, zal zenden. Dit zal, volgens een der bladen, de eerste amerikaansche kardinaal zijn. Hij was reeds gedelegeerde van den Pauschiken Stoel en bezat de bevoegdheid om alle amerikaansche bisschoppen bijeen te roepen.

« EEN JONGE EWIGEGOM. — In de gemeente Schellumen in Holland, zal deze week een huwelijck vertrokken worden van een bruidegom van bijna 70 jaar en eene bruid van 20 jaren, zoodat het verschil in jaren eene halve eeuw bedraagt. En daar die bruidegom, al weduenaar, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen heeft, zoo wordt het bruidje op een dag moeder, grootmoeder en overgrootmoeder.

Mexiko.

FUSILLERING VAN BELGEN.

Men schrijft uit Vera-Cruz, 3 maart, aan den United-States-Messenger:

« Men heeft te Tampico vijf deserteurs van het keizerlijk leger, vier Belgen en eenen Mexikaan gefusilleerd. Eene hende scheurmakers, welke tijdelijk Tascala bezette, werd hevig door 500 Oostenrijkers vervolgd.

Engeland.

« Uit de statistieke opgaven omtrent den invoer van vee blijkt, volgens de Times, dat in 1864 uit Nederland alleen 77,481 ossen zijn ingevoerd; terwijl alle andere landen te samen in dat jaar 68,908 ossen invoerden. Koeijen en kalveren mederekend, werden in 1864 uit Nederland 144,657 en uit de andere landen te samen 81,399 runderen ingevoerd. De Times meent, dat deze cijfers ten duideljkste aantoonen, dat Londen de Nederlandsche runderen niet kan massen en het blad geeft daarom den raad om, nu de invoer van vee uit dat land ten gevolge der veepest verboden is moeten worden, eene groote vleeschmarkt op te richten. De aan te voeren vette runderen zouden daarbij op de plaats binner aankomst moeten geslacht worden en de overigen, die niet onmiddelijk tot voedsel bestemd waren, zouden onderworpen moeten worden aan eene quarantaine.